

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 45 (54)
6.XI.-12.XI.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), вк. лючвица домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менажистите се социални и политически системи за поколения напред.

Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

До редакцията на вестник "Родово имение"

Приемете нашите най-сърдечни поздравии по случай първия юбилей на любимия ни вестник!

За своята една година вестникът спечели широк кръг читатели. Нека благородната му идея - да събужда духовността и родовото чувство на българина - да пребъде!

На главния редактор г-н Панчев и на целия редакционен колектив желаем много здраве и сили да устоят на всички изпитания и предизвикателства.

С удоволствие ще съдействаме на "Родово имение" и в бъдеще.

Попътен вятър!

"Клуб на здравето", гр. Велинград
23.10.2006 г.

ИЗКАЗВАНЕ НА ДОЦ. Д-Р ХРИСТО КАРАГЪЗОВ - ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ГРАЖДАНСКИ ИНИЦИАТИВЕН КОМИТЕТ „ПЕТЪР ДИМКОВ“, НА ТЪРЖЕСТВОТО ПО СЛУЧАЙ ЕДНА ГОДИНА ОТ ИЗДАВАНЕТО НА ВЕСТНИК „РОДОВО ИМЕННИЕ“

Скъпи приятели,
Драги колеги и съмишленици,

Честването, което ни е събрало днес в исторически най-достолепното Столичное читалище "Славянска беседа", ознаменува една година от излизането на вестник "Родово имение". Хубав празник е това! Лично аз асоциирам тази усилна, но резултатна за вестника година с едно здраво слънчево дете на дванайсет месеца, което е проходило - пада, става, олюлява се, но се движи, ДВИЖИ СЕ НАПРЕД В ПРАВИЛНА ПОСОКА! Да, седмичникът "Родово имение" се движи във върна посока - и това е главното, определящото за него. А трудностите, приливите и отливите са нещо нормално.

Версията на някои, че това бил сектантски вестник, е безпочвена. Всъщност какво е секта? И в британския енциклопедичен речник, и в руския речник на чуждите думи

под редакцията на проф. В.Н. Петров и И.В. Ляхин, и в речника на чуждите думи (в библиотеката за ученика и студента), издание на БАН, е дадена по същество почти една и съща характеристика на понятието „секта“ - че това е религиозна група от хора, отделена от господстващата църква и откъсната от народа; че нейното религиозно учение се различава от това на доминиращата част от хората в едно общество.

Да сте чели в „Родово имение“ нещо подобно? Или да сте срещнали по страниците му опити за насаждане на религиозни идеи, чужди на духовността на доминиращата

част от българския народ? - няма такова нещо! В нито един брой! За каква сектанщина тогава иде реч? - за илюзорна, за измислена. В редица свои публикации вестник „Родово имение“ извежда универсалната теза, че всички религии и духовни учения са проява на божествената премъдрост, обединени в единното дърво на живота като негови клонове. И още - че тези учения, въпреки различните си измерения и специфика, имат ЕДНА И СЪЩА ЦЕЛ: да водят хората чрез нравствен катарзис към духовно извисяване. Погледнете дори само два броя - 38-ми и 39-ти - и ще се убедите в това! Неслучайно ОБЩОТО между съмишлениците на Учителя, на Лечителя Димков и на Анастасия почива и върху базисните идеи на „Родово имение“ - идеите за хармонизиране на отношенията природа - човек, човек - човек, духовно - материално.

На стр. 4

Мелодията на душата

Саша ТОДОРОВА

На д-р Де Со

Така красива е мелодията,
която чувам в мен,
за жалост някога затихва -

гласът ѝ става приглушен.
Мелодията нежна на душата държи те сякаш в плен и трябва да се вслушваш в нея дълбоко в себе си вгълбен.

Понеже нямаш възможност самостоятелно да се запознаеш с огромния обем информация и още по-малко да я анализирам, се обърнах към няколко известни специалисти-политолози, за да анализират независимо един от друг ситуацията и да направят своите изводи.

След три месеца получих първото заключение от единия специалист, а след известно време и от останалите. Излагайки своите изводи с различни думи, независимо един от друг, тъй като не се познаваха помежду си, те бяха направили приблизително еднакви заключения. Ще цитирам една типична извадка: „...Срещу идеите, изложени в серията книги „Звънящите кедри“ се провежда целенасочена, ярко изразена кампания с цел недопускане на тяхното разпространение в обществото...“

Основните идеи в книгата се отнасят до укрепването на държавата, достигане на най-голямо разбирателство и хармония между различните социални слоеве на обществото чрез благоденствието на всяко отделно семейство. Благосъстоянието се постига чрез отдаването на всяко желаещо семейство на не по-малко от 10 декара земя за живеене и пожизнено ползване. В контекста на книгите тази идея звучи доста убедително, доминира над останалите. Следователно, опонентите, каквито и аргументи да приведат, всъщност те се изказват именно срещу тази идея.“

Владимир Мегре

"Именията на Вещическата култура!"

Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рай само в небесните далечини. И всичкото се прави с цел да се предаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука.“

Владимир Мегре

ВАЖНО!

АБОНАМЕНТ 2007
Краен срок - 15 декември

Ако искате да си гарантирате единствения специализиран седмичник за човека и природата, не отлагайте, направете го сега.

В каталогите на всички пощенски станции на страната "Родово имение" е под номер 618. Запомнете го и настоявайте пред служителите на РП, ако случайно още не са разбрали за раждането на нашето издание, да ви абонират. Цените за абонатите са с намаление.

за 1 година - 52 броя - 24 лева
за 6 месеца - 12 лева
за 2 месеца - 4 лева и
за 1 месец - 2 лева

ISSN - 1312-7000

В каталога на РП
нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

Националният граждански инициативен комитет "Петър Димков" и Националният военно-исторически музей - София, организират на 9.11.2006 г. (четвъртък) от 10,00 часа кръгла маса на тема "Големият роголюбец и воин Петър Димков" в Националния военно-исторически музей, ул. Черковна" N92 (срещу сградата на румънското посолство).

На участниците се дава възможност за безплатно разглеждане на музея.

Вече излезе на пазара деветата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ВРЪЩАНЕ В РАЯ" от известния поет и философ Ефим Кушнер - голям приятел на Владимир Мегре и съмишленик на идеята за създаване на родови именния в България.

Може да поръчате книгата на телефони:
02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail&rodimenie@yahoo.com

"ПЕТЪР ДИМКОВ - ЛЕЧИТЕЛЯТ, ДУХОВНИЯТ УЧИТЕЛ, РОДОЛЮБЕЦЪТ"

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС И КОНКУРС ЗА РИСУНКА

Конкурсите се организират по случай всенародно честване на 120-та годишнина от рождението на Петър Димков - 9/13 декември 2006 г. Организатор на честването и на конкурсите - Граждански инициативен комитет „Петър Димков“.

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС

Конкурс за есе, разказ, стихотворение, приказка по посочената тема или подтеми /те важат за двата конкурса/.

ОБЕМ: до три печатни страници.
ВЪЗРАСТОВИ ГРУПИ: I-IV клас /7-10 години/, V-VIII клас /11-14 години/, IX-XII клас /15-19 години/, студенти, войници, сержанти, офицери, в т.ч. курсанти от военните училища до 35 г. и други над 35 г.

Материалите трябва да съдържат пълна информация за участника: трите имена, клас /курс, месторабота, поделение/, домашен адрес, телефон и e-mail.

КОНКУРСНИТЕ РАБОТИ НЕ СЕ ВРЪЩАТ.

КРАЕН СРОК за изпращане на материалите 25 ноември 2006 г.

Резултатите от конкурса ще бъдат обявени на 6 декември 2006 г. на сайта на П. Димков и в пресата.

НАГРАДИ: грамоти и публикация в пресата и на сайта П. Димков.

КОНКУРС ЗА РИСУНКА

Конкурс за деца, ученици, студенти, войници, сержанти и офицери.

РАЗМЕРИ НА РИСУНКАТА: 35/50 см. или по желание.

МАТЕРИАЛ: по желание.

ВЪЗРАСТОВИ ГРУПИ: деца до 10 години; юноши - 11-14 години и 15-19 години; студенти, войници, сержанти, офицери, в т.ч. курсанти от военните училища до 35 години и други над 35 години.

Материалите трябва да съдържат пълна информация за участника: трите имена, клас /курс, месторабота, поделение/, домашен адрес, телефон и e-mail.

КОНКУРСНИТЕ РАБОТИ НЕ СЕ ВРЪЩАТ.

КРАЕН СРОК за изпращане на материалите 25 ноември 2006 г.

Резултатите от конкурса ще бъдат обявени на 6 декември 2006 г. на сайта на П. Димков и в пресата.

НАГРАДИ: грамоти и публикация в пресата и на сайта П. Димков.

Примерни ПОДТЕМИ за конкурсите:

Петър Димков - Лечителя;
Хармония с природата;
Философия на билката;
Изкуството хранене;
Усмивката лекува;
Добрата дума е силно лекарство;
Мечтата е лек;
„Избягвай всичко, което разваля настроението“;
Песента прогонва болестта;
Лечение чрез изкуство;
„Радостта е двигател на нашия живот“;
„Ден, през който не сте се смели, е загубен ден“.

Рисунките изпращайте на адрес: София 1000, ул. „Славянска“ №6, Библиотеката на САБ; или на e-mail: ZA_DIMKOV@abv.bg и fedix@mail.orbitel.bg

По-подробна информация, както и материали за П. Димков може да намерите на сайтовете:
<http://peterdimkov.hit.bg/obrashtenie.htm>
<http://www.freewebs.com/petardimkov/>
<http://theosoph.org/home.htm>

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНА БИБЛИОГРАФИЯ ЗА КОНКУРСИТЕ

I. ОСНОВНИ ТЕКСТОВЕ II.

1. Обръщение на Гражданския инициативен комитет за всенародно честване на 120-та годишнина от рождението на Петър Димков - Лечителя.

<http://peterdimkov.hit.bg/obrashtenie.htm>
<http://www.freewebs.com/petardimkov/>
Отпечатано е изцяло във вестник „Родово имение“, бр. 25, 19-25 юни 2006 г. и във вестник „Дрога“, бр. 14, май-юни 2006 г.

2. Слово на вицепрезидента на Република

България Ангел Марин при откриване на честванията по случай 120 години от рождението на Петър Димков на 13.03.2006 г. в Централен военен клуб - София.

http://www.president.bg/v_izavi.php?id=2423&st=0
<http://clubs.dir.bg/showthreaded.php?Board=plovdiv&Number=1945816354&page=0&view=collapsed&sb=5>

3. Национална програма 2006 за честване на 120-та годишнина от рождението на достойния българин Петър Димков - Лечителя.

<http://peterdimkov.hit.bg/program.htm>
4. Христо Карагъзов. "Родолубецът Петър Димков". Статия във вестник „Родово имение“, бр. 31, 31 юли - 6 август 2006 г.

II. КНИГИ

1. Кафтанджиев, Николай. "Петър Димков добре познатият... непознат". С. „Хрикер“. 2004. 388 ил. стр.

Опит за цялостно представяне на личността и делото на П. Димков.

2. Димкова, Лили. "Петър Димков - моя баща". С. „Виделина“ и „Хрикер“, 2006. 201 ил. стр.

Съдържателна, емоционално написана книга от дъщеря му, художничката Лили Димкова, с голяма практическа насоченост - има много конкретни рецепти и препоръки от Лечителя. Книгата е богато илюстрирана с картини на художничката и снимки на П. Димков.

3. Димков, Петър. Хигиена и лекуване на душата. С., „Астрала“, 2001. 480 стр.

Кратка бележка за ползвателите

Комисията на конкурса ще посочи допълнителна литература, както и извори, на сайта Петър Димков. Комисията разполага и с отпечатъци от публикуваните статии, които участниците могат да получат по е-поща:

ZA_DIMKOV@abv.bg и fedix@mail.orbitel.bg
По-подробна информация, както и материали за П. Димков може да намерите на сайтовете:
<http://peterdimkov.hit.bg/obrashtenie.htm>
<http://www.freewebs.com/petardimkov/>
<http://theosoph.org/home.htm>

ПРЕДСТАВЯНЕ НА КНИГАТА НА ИЗДАТЕЛСТВО ХЕЛИОПОЛ "ЕЗОТЕРИЧНИ ЗАПИСКИ"

ЗАЩО И КАК Е НАПИСАНА ТАЗИ КНИГА?

Съществуват много варианти на комуникиране с Висшите Същества. Един от тях е **телепатичната форма на общуване**, която дава определено предимство на творческата дейност. Ние, които написахме тази книга, сме убедени, че тя ще бъде полезна информация за хората, които изследват връзката между науката и езотеричните знания.

Основната задача за написването на книгата е свързана с **необходимостта от промяна в подхода**, който човечеството има сега към основните жизнени процеси в човешкия организъм. Те винаги трябва да се свързват с Цялото. Съществува непрекъснатата връзка, абсолютна цикличност в проявата на всяко ве-

щество, на всяко действие и мисъл. Промяната в жизнения статус на човека изисква задължителна промяна и на неговото съзнание. Не е възможно да се постигне нова форма на общуване, ново, много по-отговорно отношение към собствения организъм, без да се стигне до формиране на съзнание, подчинено на моралната отговорност и чиста нравствена основа. Хората, които търсят своята духовна същност и я свързват с Божественото начало, са онези първи проводници на **идеята за новия морал в човешките отношения**, които ще допринесат за неговото популяризиране и ще създадат основата за утвърждаването му, макар и на по-късен етап. Ние знаем, че не може да бъде реализирана толкова лесно и толкова бързо идеята за нравствената свобода, но човек бидейки оставен и на сегашния етап от развитието си да формира сам собственото си поведение, вече трябва да търси връзката с по-висшите светове, която ще му помогне да се измъкне от **застоялото си положение по отношение на духовния живот**.

Книгата съдържа информация, която има **образователен характер за всеки, който има желание**

да се запознае със своята човешка същност. Всеки, който би се постарал да научи нещо повече за връзката на своя организъм с проявите на неговото поведение, и всеки, който би пожелал да почувства силата на божествената любов, би могъл да го постигне, ако в спокойно уединение прочете написаното.

Многократно в разработените теми се подчертава необходимостта от **огромотвяване**. Макар и постигнал твърде много в областта на научно-техническата мисъл, човек все още не е дорасъл до нивото на **необходимото себепознание**. Когато това се постигне, ще бъде създаден и новият човек с неговата голяма отговорност към собствения му организъм, а оттам и към Природата. Те са едно Цяло, което трябва да бъде ценено и уважавано, защото и едното, и другото е дадено на човека, за да го ползва грамотно. Така, преминавайки през физическия свят добронамерено и с нужната отговорност, човек ще постигне нивото на **необходимата нова култура за живот на тази планета**.

Когато започнахме създаването на книгата, ние не бяхме абсолютно убедени в потребността от "из-

важдането" на толкова **конкретна информация**. Тя обаче носи **светлина за духовно зрящия** и подтиква към ново поведение, което всъщност е и нашата цел - *когато човек прочете книгата, да знае, че неговото тяло е изключително важно и фин инструмент, който трябва да бъде добре съхраняван, за да може да се прояви пълноценно духовната част от човешката същност. Те се намират в пълна взаимозависимост*. Грижата както за духа, така и за тялото, трябва да бъде на изключителна висота. **Нека всеки, прочел тази книга, допринесе за създаването на новата духовна култура на човечеството, като се постарее да достигне тази висота**.

Автори на включените в книгата 26 теми са Йоан Зеведев и Елохим Хахарец. Тя е създадена в телепатичен контакт с Радея, която прие и записа информацията. **Книгата е написана в изпълнение на Програмата за Научно-образователна дейност, която изпълнява Школата на Христос**. Тя е първата от поредицата "Езотерични записки", която трябва да съдържа пет части.

ИЗДАТЕЛСТВО "ХЕЛИОПОЛ"

ИЗКАЗВАНЕ НА ДОЦ. Д-Р ХРИСТО КАРАГЪЗОВ - ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ГРАЖДАНСКИ ИНИЦИАТИВЕН КОМИТЕТ „ПЕТЪР ДИМКОВ“, НА ТЪРЖЕСТВОТО ПО СЛУЧАЙ ЕДНА ГОДИНА ОТ ИЗДАВАНЕТО НА ВЕСТНИК „РОДОВО ИМЕННИЕ“

От стр. 1
Скъпи приятели,

Общозвестно е, че живеем в преходен период, когато коренно се изменят възгледи, теории, концепции. Старата епоха на насилие е в процес на самоунищожение. Навлизаме в епохата на Водолея - епоха, в която човек трябва да се научи да живее в хармония с майката природа, да преосмисли старата парадигма. В това отношение вестник „Родово имение“ е един от духовните будители, които призават към ДУХОВНО ЕДИНЕНИЕ. Тук става дума не за връщане на човечеството към първобитната формация, бедна на технически и технологични средства, а за връщане към времената далеч преди нея, старателно изтрети от паметта на човечеството. Колко хубаво и точно го е казала заместник главната редакторка Мария Стаева в статията си в брой 42: „За възраждането на тази древна култура, за връщането на най-старото учение на Земята, за изпълнението на българската мисия, за изправянето на човека и връщането на силата и мощта му, обусловени от любовта, се издава седмичникът „Родово имение“.

Родово имение - късче природа, райска градина за всяко семейство, парче родна земя с усещане за Родина“.

Във вестника са застъпени широк спектър от теми: мисията на България и светът; нови моменти от нейната история - древна и по-нова; за правилното хранене; за съжителството на човека с природното битие и с цивилизацията; проблемът за нашето национално самосъзнание и т.н., и т.н. Не мога да отмина публикациите и вълнуващите промоции на книгите на чародея на българското слово Никола Гигов, на акад. Виктор Медиков и др. Тези и редица още теми и идеи очертават **принципната разлика** на вестник „Родово имение“ от много негови събратя, които всекидневно ни заливат с водопад от страховитата информация за убийства, самоубийства, грабежи, атентати, изнасилвания и темподобни. **Посланието на „Родово имение“ е друго - ТОЙ Е ЕЖЕСЕДМИЧНИКЪТ ЗА ФИЗИЧЕСКА И ДУХОВНА ЕКОЛОГИЯ.**

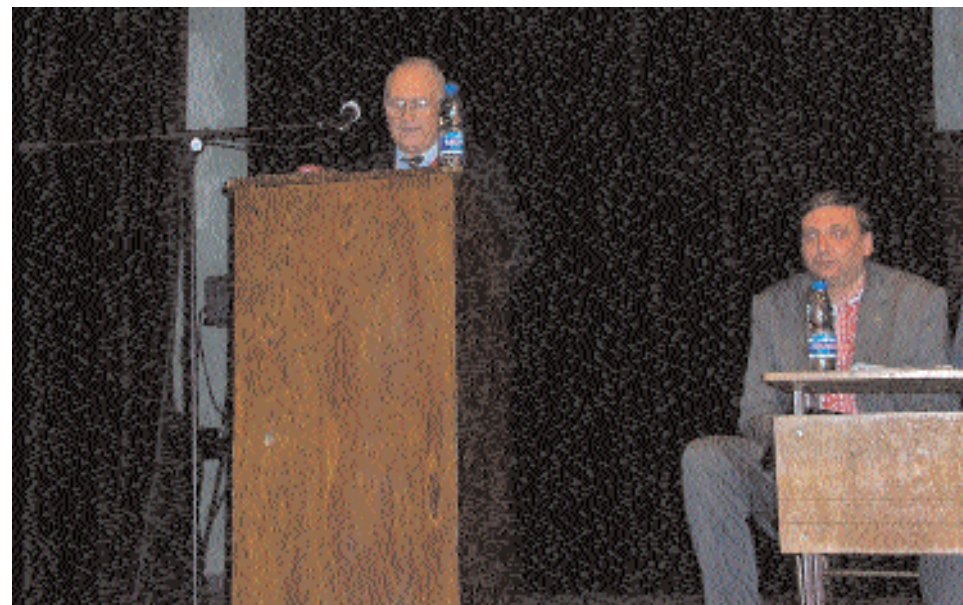
Точно това привлече нас - членовете на Гражданския инициативен комитет (ГИК) „Петър Димков“ към вестника. Вие прекрасно знаете мислите на Лечителя - ако постигнем хармония с природата, ставаме завинаги пленници на красотата; ако с любов се обърнеш към билката, тя ще ти покаже кое е ценно в нея; опри се с гръб към ствола на някое здраво дърво - живителните му сили ще залейт и теб. В природата на Бога няма егоизъм - ти даряваш, тя дарява... Тези мисли на Димков са съзвучни с мислите на Анастасия и заемат средишно място в „Родово имение“.

Ние сме признателни на редколегиата и лично на главния редактор Атанас Панчев, че отпечатаха словото на вицепрезидента на Република България Ангел Марин, произнесено при откриване на честванията по случай 120 години от рождението на Петър Димков (13.03.2006 г.). Обръщение на ГИК за същото честване, статии, посветени на Лечителя и на родолюбивите му дела за България и Славянството, поканването ни да изнесем лекции и да участваме на Десетия международен симпозиум на Рилските езера и т.н. Бе привлечен и членът на ГИК Николай Кафтанджиев в редколегиата на вестник „Родово имение“.

Убедени сме, нашите връзки ще стават все по-крепки и плодотворни, особено сега с навлизането ни в пиковия период на юбилея. За какво по-конкретно става дума? Имам предвид обявените конкурси - литературен и за рисунка - под надслов „Петър Димков-Лечителят, Духовният учител, Родолюбецът“, предстоящите кръгли маси и конференции във Военно-историческия музей (на 09.11.2006 от 10 часа), в Руския културно-информационен център - София, във Велико Търново, Варна и на други места. **НАШАТА КАРДИНАЛНА ЦЕЛ Е: да разпространим сред хората, главно сред младежта, идеите на Лечителя за природосъобразен живот в противовес на дрогата и алкохолизма; да помогнем на младите българи - днешни и утрешни - да опознаят добре личността и великите дела на РОДОЛЮБЕЦА ПЕТЪР ДИМКОВ както в народната медицина, така и в културно-историческото строителство и духовността.**

Имаме ли реално основание за това? Да, имаме. Защото живеем във време на зловеща заплаха от опростачване и сриване на много духовни ценности. Защото страната ни е залята от мътната стихия на чалгаджийки, рапъри и „Биг Брадър“-и, което пряко рефлексира върху възпитанието на децата и младежта, върху спада художествената и нравствената стойност на немалко книги на па-

зара, на немалко спектакли, концерти, филми... Да припомням ли **думите на големия френски писател от 19-ти век Флобер, че лошият вкус води към претъпления?**

Какво е необходимо? Народът казва: спасението на давящите се е в ръцете на самите давящи се. **Нужно ни е главно духовно единение.** А това изисква от нас много работа - за да реализираме посочената горе главна цел в програмата на ГИК „Петър Димков“, с което и ще помогнем за превръщането на „Родово имение“ в желан и привлекателен седмичник за духовно и физическо здраве. Ние приветстваме новите рубрики на вестника и ще се включим още по-активно в рубриката по патриотизъм „Българското родолюбие в миналото и сега“. В нея чудесно се вписва отношението на Петър Димков към Апостола на свободата Васил Левски, чиято 170-та годишнина ще честваме през 2007-ма.

Струва ми се, че вестникът ще спечели, ако открие РУБРИКАТА „ПОКЛОН ПРЕД ДАРИТЕЛИТЕ“. Тяхната роля за опазването и развитието на духовността и културата е огромна, особено днес. Имаме ли светли примери у нас СЕГА? (През Българското възрождение и сетне - дарители или „спомоществатели“ БОЛ!) Да, имаме. Един от тях е Живко Желев и неговата фондация Единение „ДЕН“. Е, Живко Желев не е

толкова богат като банкера и мецената от Флоренция Козимо Медичи, но е богата душата му - през последните години той помогна и стимулира немалко български таланти в тяхното творчество.

Драги труженици на вестник „Родово имение“,

През изтеклата година вие издържахте един от най-тежките тестове - за професионализъм, човечност и истинност. И знайте, че ви четат стойностни, честни българи! Желяя ви добро здраве, много енергия и хъс в предстоящата ви работа - в отразяването, съхраняването и разпространяването на красивите истини за хората и майката природа, за необходимостта от хармония между тях. Честит юбилей и на добър час!

Редакцията на вестника се извинява на читателите и на доц. д-р Христо Карагъзов за допуснатите грешки в брой 39 (48), в материала „ЗА БОЖЕСТВЕНТО УЧЕНИЕ НА УЧИТЕЛЯ - аналитични впечатления от лекцията на Константин Златев“

1. На страница пета, в изречението **Директорът на Центъра по физика на вакуума, занимаващ се с изследвания на Тънкия Свят, акад. Г. И. Шилов казва:** името **Шилов** да се чете **Шипов**.

2. На страница пета, в изречението **Третият постулат, който Златев изведе по причинно-следствен път от горните два - Божественото и Неговото творение (Вселената) - е съществуването на „една обективна Истина, която обхваща по същност, съдържание, смисъл и основни компоненти света - като цяло, и неговите безбройни форми и проявления, в частност“.** думата **Божественото** да се чете **Божеството**.

3. На страница пета, в изречението **Цялата лекция, в т.ч. и заключението на лектора, че всички религии и духовни учения са проява на Божествената Премъдрост, обединени в единното Дърво на живота като негови клони, бе в пълен синхрон с мотото и задачите на Рилския Симпозиум 2006-та.**

думата **заключенията** да се чете **заключението**.

ЗА БЪЛГАРИЯ, ДУХОВНОТО ИЗВИСЯВАНЕ И РОДОВИ ИМЕНА В ОТЕЧЕСТВОТО НИ

/Една година седмичник „Родово имение“/

Николай КАФТАНДЖИЕВ

МАЛКО ИСТОРИЯ

Според познаващите историческото развитие от духовна гледна точка началото на 3-то хилядолетие бележи края на Ерата на Кали Юга и началото на Новата епоха на Водолея. Новата епоха предполага духовно развитие, единение с природата, т.е. нов обществен строй, в който човек с човека е брат, а не вълк, това е времето на Любовта между хората.

Едно от международните движения, които се появиха в началото на новата епоха, бе това за родовите имена. То ратува за нов обществен строй, чиято основна градивна единица е родовото имение. Да припомним казаното за него в бр.43: „Родовото имение е къща с двор с площ 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема, неразделна част от която е човекът, с гора, езеро, зеленчукова и плодова градина, поляна, включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните, тя им осигурява чиста, лечебна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Има разработени научни трудове за тази система, показващи основните принципи на изграждане на такава сомовъзстановяваща се екосистема.“ Повече за движението и родовите имена българският читател може да научи от трудовете: „Икономика и власт на миналото и бъдещето“ и „Путин, Мегре и бъдещето на света“ на председателя на Руската родова академия акад. Виктор Медиков, както и от „Безкръвната революция“ на Ефим Кушнер, един от изявените международни деятели на движението. Те са публикувани от издателската къща „Новата цивилизация“.

Това движение вече има и свои следовници в България. Именно те създадоха седмичника „Родово имение“ - издателската къща „Новата цивилизация“ и „Българска родна партия“.

ГОСТИТЕ

Една година не е много време. С публикуваните статии, проучвания и други материали „Родово имение“ си спечели много приятели. Хората, които го познават, твърдят с основание, че нито един негов брой не е остарял до ден днешен и затова те си пазят всички броеве, защото в тях има стойностни текстове и за идеята за родови имена, и за България, от родолюбива и историческа гледна точка. Сред приятелите са не само отделни личности, но също така други движения, общества и научни формации, например Единение ДЕН, Движение „Петър Димков“, Федерация за духовно единение „Роза“, Академия Орфика, „Международната академия по българознание, иновации

Програмата на фолклорният ансамбъл към читалище „Аура“ допринесе за отличното настроение на празника

и култура“, издателство „Хелиопол“, Старозагорското общество за родолюбие, духовност и знание и т.н. Представители на тези движения и други формации бяха скъпи гости на празненството: поетът Ефим Кушнер, доц. д-р Христо Карагюзов, председател на Гражданското общество „Петър Димков“, главният секретар на „Международната Академия за българознание, иновации и култура“ историкът Владимир Цонев, писателката Елена Хайтова, художникът хералдик Христо Танев, представящ старозагорското научно общество, д-р Дориан Александров, Цветан Гайдарски и др. Сред личните гости нека посоча Никола Гигов, изследователят с международно признание на Орфей и орфизма, поет и историк, Христо Маджаров, един от най-добрите изследователи на учението на Беинса Дуно и на приноса на българите в международен мащаб, физикът проф. д-р Аспарух Петракиев, който говори за идеите на Анастасия и как ги прилага в своето родово имение на черноморския бряг, той е и член на Международната академия по екология със седалище Санкт Петербург в Русия.

„РОДОВО ИМЕННИЕ“ В ОЦЕНКИТЕ НА СВОИТЕ ГОСТИ И НЕГОВОТО КРЕДО

Юбилейното тържество продължи необичайно дълго. То фактически започна с дошлите гости от страната още в 18.00 часа, откри се официално в обявеното време - 18.30 часа и приключи почти в 22.00 часа. Поздравления поднесоха 20 души. Те бяха едnodушни - „Родово имение“ в днешното време на хаос, агресивност, nihilизъм, безверие и пессимизъм е една светла звезда, движение, в което основното са ПОЗИТИВНОТО НАЧАЛО и ОПТИМИЗМЪТ. Тези две неща бяха посочени във всички изказвания. Беше подчертана също ролята на вестника и на издателската къ-

ща „Новата цивилизация“ за популяризирането на идеите за родови имена и за утвърждаване на българското родолюбие. Много бяха и личните благодарности за стореното до ден днешен, отпавени към главния редактор на „Родово имение“ и директор на издателската къща „Новата цивилизация“ Атанас Панчев, бе подчертана и заслугата на целия екип на вестника за неговото добро списване.

Изказалите се бяха наградени с грамоти за техните заслуги като родолюбци за утвърждаването на „Родово имение“.

Текстът на тези грамоти е ярко доказателство за какво ратува „Родово имение“ и какви са неговите сътрудници и журналисти. Да си го припомним: „РОДОВО ИМЕННИЕ“ удостоява за специален принос към Българската наука, духовното извисяване и разпространението на идеята за изграждане на родови имена в нашата Родина уважаемия г-н/г-жа/ с почетно членство във ВСЕНАРОДНОТО ЕКОЛОГИЧНО ДВИЖЕНИЕ „РОДОВО ИМЕННИЕ“.

Трябва ли след всичко посочено дотук да кажа, че салонът на народното читалище „Славянска беседа“ беше препълнен с хора с грейнали лица от столицата и страната, хора, които не желаеха да се разотидат, макар че наблюдаваше 10 часа вечерта.

В края бих желал да припомним основното в рубриката „Заедно да сътворяваме „Родово имение“, поместена в юбилейния ни 43 брой:

„Един вестник е истински народен, ако той отразява народните въждания, и той е най-полезен, ако се сътворява от неговите читатели. Това е виждането на редакционния колектив на „Родово имение“...“

И така, скъпи читатели на „Родово имение“, очакваме вашите писмени предложения и телефонни обаждания /за неговото списване/.

Нека заедно го сътворяваме, защото той е ваш!

София, 26.10.2006 г

МЕЖДУНАРОДНА АКАДЕМИЯ ПО БЪЛГАРОЗНАНИЕ, ИНОВАЦИИ И КУЛТУРА

София,
бул. „Ал.Стамболийски“ 175,
ет. 3, тел. 02/822 16 11,
тел./факс 02/822 16 18

До г-н Атанас Панчев
Гл. редактор
на в. „Родово имение“

Уважаеми г-н Панчев,

Приемете най-сърдечните поздравления на Международната академия по българознание, иновации и култура по случай годишнината на в. „Родово имение“.

Оценяваме по достойнство стремението на редакционния колектив да поставя на страниците на вестника проблемите на стародавната българска история. Възраждането на автентичния вид на древната наша прединдо-европейска култура и цивилизация - носител на изконните високи човешки познания за природата и природните закони, е актуална неотменна задача, която трябва да стои на вниманието на всеки родолюбец.

Не ще и съмнение, че в. „Родово имение“ ще продължи да работи за премахване на натрупаните наслоения на отрицания на българското, с което ще допринесе за достигане на истинската първоначална чистота на духовността на предците ни.

Надяваме се, че положеното добро начало в дейността ни по популяризиране на нашата обща наука на потомци на хилядолетен народ и на приносите на българите в човешката съкровищница ще се разширява и в бъдеще.

На редакционния екип на вестника и на сътрудниците му желаем крепко здраве и нови успехи за единението на българите по света.

гр. София, 24.10.2006 г.
Акад. С. Иванов,
Председател

ПОЗДРАВЛЕНИЕ от акад. Христо МАДЖАРОВ относно едногодишнината на в-к "Родово имение"

По повод на този юбилей и относно връчването ми на Грамота за почетно членство във Всенародното Екологично Движение "Родово имение", имам да кажа три неща:

1. Да обясня нашия първоначален скептицизъм относно движението. Идваме от Северното Черноморие, което е обект на периодична духовна инвазия от руска страна с различни псевдодуховни вълни, съставени от уж любители на Толстой, на Ръорих, на Учителя Беинса Дуно, който се бил преродил там, на самообявилите се за учители Висарион, прогласил "последния завет", на Зор Алеф и т.н.

Затова гледахме "под лупа" щедро раздавания в-к "Родово имение". На какво може да научи той Българския Дух, превърнал пустеещите земи на Бесарабия и Сибир в плодни градини и научил европейците на градинарство? Четем като мото на вестника мнението на г-н Масанобу Фукуока от Япония, че родовото земеделие ще процъфти земята. Но там не пише, че примера за родово управление на стопанството и държавата Япония е получила от древните българи. През миналата 2005 г. в няколко лекции в Япония им припомних това, както и фактите около получаването на първите металургични технологии, древнобългарския календар...

2. Сега се убедихме, че вестникът наистина отразява цялата българска духовност, с главни ядра царовният Орфей, който даде на траките Учението на Любовта 13 века преди Христос; Боян Магът, който създаде образцова боготилска школа и пося Българския Гносис в Европа, чрез което тя достигна до Просвещението и Ренесанса; и Бялото Братство на Учителя Беинса Дуно, в което той очерта жалоните на идващата Нова Духовна култура.

Във вестника са отразени и вижданията на днешните родолюбци от различни течения. Докато на неговите страници не се дискриминира някое от българските идейни и духовни движения, той наистина ще отразява **цялата българска духовност**, а не само някакъв сектор (секта!) от него.

Затова поздравявам главния редактор г-н Панчев и неговия екип за духовния и идеен плурализъм, отразен по страниците на този уникален Български вестник.

3. С това в-к "Родово имение" определено води към Нов духовен мироглед, завещан ни от Учителя Беинса Дуно, с когото е благословена България. Преминаването към Новото мислене няма да стане с гласуване на 51 % "за", като политическите водевили, които се разиграват в нашето общество. Достатъчно е едно постигане на един "квас" от 10-ина % качествени хора за пример, които да "заквасят" гражданското съзнание на цялото общество.

В този смисъл ще цитирам края на едно стихотворение на Българската Езотерична школа:

"Духът на България - Квас на Европа
Кълнил е в земята ни житно зърно.
То клас е, прекланящ дванадесет снопа,
Мълвете, помнете Беинса Дуно..."

Пожелавам на "Родово Имение" да постигне необходимия процент от този духовен "квас"!

ИЗКАЗВАНЕ ПО СЛУЧАЙ ЕДНА ГОДИНА ОТ СЪЗДАВАНЕТО НА ВЕСТНИК "РОДОВО ИМЕННИЕ"

Борислав ИВАНОВ

Уважаеми почитатели, създатели и гости на вестник "Родово имение",

Още от първия си брой вестникът отстоява категорично "нововремски" позиции и за толкова кратък период успя да се утвърди като медия на търсещата мисъл и на всепроникновения творчески дух. Страниците на "Родово имение" призовават за съхранение хармонията между човек и природа, предлагат практически решения за възстановяване на нарушения, особено през последните години, ритъм на естествен живот, горещо пропагандират нормите на природосъобразния закон, който е и Божи закон, ключ към човешко щастие.

Благодарен съм на вестник "Родово имение" за предоставената ми възможност да споделя с широк кръг читатели идеята за генеративния език на "Говорещата азбука", който според мен поставя мотивирано звуково-знаково начало на човешката лексика, на първоизразната реч и писменост в една отдалечена историческа епоха. За откритване потвърдението на тази лингвистична идея прилагам нетрадиционен системен информационен подход към събития и документални извори от историята. Моята специалност "математика и информатика" на пръв поглед изглежда твърде далеч от историческата наука, но надали днес някой оспорва актуалността на интердисциплинарните изследвания. Към историческите данни трябва да се приложат съвременните достижения на информатиката. Развитие на информационните технологии, към които принадлежат език, писменост, книжовност, комуникации, компютри, мултимедии и пр., винаги предвожда всестранный човешки прогрес, защото пряко кореспондира с висшия интелектуален център на мисълта.

Крайно оскъдни са днешните ни знания за древните общества, намиращи се в "безкнижовен" и "предкнижовен" етап на езиково общуване,

когато книжовната технология още не съществува или не е достъпна за преобладаващата част от населението, а историята показва, че именно те създават в миналото могъщи държави и религиозни култове, заложени в основите на модерната цивилизация. Това говори за изключително висока степен на мащабна обществена организираност и за многостранен интегритет между хора, населяващи огромни територии през една безкнижовна епоха. Как е могло да бъде осъществено толкова значимо държавно строителство без книжовност. Отговорът, до който достигнах, е че държавотворна среда, разбирателство между многобройни разнородни групи в обширни географски области се постига благодарение на общото информационно-етично пространство, създадено от държавния генеративен език. Именно общоразбираемата универсална реч и изразяваните чрез нея по-висши абстрактни нравствени понятия са решаващият обединителен фактор при изграждане на институциите и държавното управление през безкнижовната епоха. Такава могъща териториална държава в Скития през Античността и ранното Средновековие е била "Старата Велика България". На държавния генеративен език на предците ни думата България означава "велика земя" и най-точно изразява тяхната представа за голяма териториална държава, цивилизатор на многобройни племена и народи в нейни-

те граници. Досега историческото присъствие на толкова много големи държави с име България, отдалечени на хиляди километри една от друга, трудно можеше да намери логично обяснение. Държавотворният характер на породената от "говореща азбука" езикова система на българите разкри истинския им значим

цивилизационен принос в световния исторически процес.

Генеративният език е език на мъдростта, защото за пръв път въвежда сложни нравствени понятия като дълг, чест, достойнство, вяност, добродетелност, почитеност, справедливост и пр. Следвайки ги, хората започват да стават все по-уверени и достойни в обществените си изяви, а териториалните държави все по-могъщи. Вдъхновението от непобедимата сила на мъдростта, пред която се прекланят и най-страшните оръжия, поражда култ към нравствени категории. Божества, олицетворяващи верността, приятелството, справедливостта, доблестта, заменят старите езически богове. Разбира се, висше място в пантеона е отредено на "Царстващата Мъдрост", Любовта е Бог, а "Истината е най-доброто благо". Ето още един огромен духовен принос на безкнижовната държавност - нравствените не книжовни религии, подобни на Зороастризма, от които по-късно ще произлезат днешните световни универсални книжовни вероизповедания. И неслучайно думи от свещения авестийски език на върха поразително съвпадат с генерираните лексеми от "Говорещата азбука".

Колкото и невероятно да се струва на мнозина, в древните, както и в съвременните цивилизации, са установени следи от дълбоко влияние на едно титанично духовно изригване през 4 хилядолетие пр.н.е. в Месопотамия - забележителното обществено-културно явление Шумер, наречен в клинописите "страната велика". **Пришълци в Месопотамия, шумерите се отличават с извънредно високата си култура, в обкръжението на примитивни местни племена.** Своята прародина те наричат "планинска страна", а в езика им думата за "държава" съвпада с "планинска земя". Но на езика на "говорещата азбука" "планинска земя" е **БЪЛЪ ГРЪ**, т.е. България и също означава държава, защото **БЪЛЪ**, освен понятието за планина, изразява понятието за велик, огромен. В поемите на шумерския епос, които отразяват ценностната система на този духовно издигнат народ, важно място заема възхвалата на сечивата мотика и лопата, като божествен дар, символизиращ мирния, усилен земеделски труд, извор на плодородие и благоденствие. Ето как откриваме божествен импулс за единение със земята-хранилница още в зората на човешкото съзнание:

Дойде денят, когато (Енлил) мотиката създаде,

.....
с похвална песен възслави своята мотика,
от злато е тя с чело лазуритено

.....
На злите растения скършва главата,
изтръгва им корените, раздрусва короната,
мотиката се грижи за (полезните) растения.

Енлил реши предназначението на мотиката,
мотиката е боготворна !

Честит рожден ден и честита първа година на вестник "Родово имение"! Пожелавам му да достигне шумерска възраст на духовно присъствие в българската култура. На главния редактор г-н Атанас Панчев и на целия творчески екип пожелавам здраве и неизчерпаеми сили, за да продължат по своя боговдъхновен път към сърцата на читателите!

София, 24.10.2006 г

ЖАЖДА ЗА БЪЛГАРЩИНА

„От днеска нататък българският род история има и става народ.“

Иван ВАЗОВ

Паисий Хилендарски
(1722-1773)

През втората половина на XVIII век в живота на българския народ настъпват преломни събития. Те се обуславят от редица фактори, които в своята съвкупност оказват неотразимо влияние.

1762 година е преломна. Един мъжествен монах, изгарящ от българско родолюбие, призовава с пълен глас: „О, неразумний юроде! Защо се срамуваш да се

наречеш българин и защо не четеш и не говориш на своя език?“

1762 година! Един български монах, но революционер по призвание, написва „История славянобългарска“ и тръгва из родната робска земя, за да посее „най-първата искра в родната свяст“.

Тази книга, с която започва българското възраждане, е наистина велика. От годината на появяването ѝ ни делят векове, а тя е все така млада и жизнена, все така близка и необходима. Ролята, значението и влиянието ѝ са неограничени. Чрез нея българският народ отново заговаря мощно за себе си, за езика си като белег на национална отличителност, за правото си на самостоятелно политическо съществуване.

Години наред монахът Паисий се подготвя морално и психически за своята мисия. Проучва стари ръкописи в Атонските манастири, пътува до Загреб и Виена, за да търси други извори за нашето минало. Систематизира от манастирски хроники фрагменти от българската история. Това е мъчителният път на търсенето на една идея, защото идеята за значимостта на българското минало и необходимостта българинът да познае своята история и народ помагат на Отец Паисий да подреди събитията от нашите царства в тяхната последователност. По този начин от мъчанието на робските столетия възкръсват имена на царе и патриарси, издигат се величествени дворци, блясват победни битки. Славата българска достига границите на франките и стените на Константинопол, а културата и книжнината ни са много по-напред от тези на други народи, които претендират, че времето на нашето кръщение в Христа е начало на тяхната цивилизация.

„От целия славянски род, най-славни са били българите, първо те са се нарекли царе, първо те са имали патриарх, първо те са се кръстили, най-много земя те са завладели. Така от целия славянски род били най-силни и най-почитани и първите славянски светци просияли от българския род и език, както и затова подред написах в тая история. И за това българите имат свидетелство от много истории, защото всичко е истина за българите, както и споменах.“

Какви горди редове и без капка преувеличение! И все пак кой е Паисий?
Той е този, който поставя началото и предизвиква истинска революция в духовете на българите. Става изразител на националното самосъзнание. Начертава програма за тяхното културно и политическо развитие. Възкресява народния език и по думите на поета гръмко заявява.

„От днеска нататък българският род история има и става народ!“
Него, Паисий Хилендарски е трябвало да го има, за да настане чудото - българското възраждане, за да възкръсне България.

Екатерина СТАЕВА, Велинград

На 11 ноември, събота, от 13.00 ч. в "Департамент за информация и усъвършенстване на учители", бул. "Цар Борис III" N224 в София ще се проведе поредното отчетно-годишно събрание на Националния музикално-фолклорен съюз "Орфеево изворче" и честване на 70-годишния юбилей на почетния председател, вдъхновителя на съюза, поета и писателя на Родопланина, изследователя на Орфей - Никола Гигов.

НМФС е създаден на 26 април 1994 г. в с. Старцево, Пловдивска област, по идея и инициатива на Атанас Колев - учител по музика и народен изпълнител от Хасково. Той ръководи дейността на организацията като секретар, заедно с Дочка Къшева - председател, Пепя Запрянова - зам. председател, проф. д-р Мария Самоковлиева и Николай Докторов - членове на управителния съвет.

Една от основните дейности на НМФС е организирането и провеждането всяка година на конкурса "Орфеево изворче". Изворчето блика заедно със стотици други фолклорни събития и доказва, че българите носят в сърцата си и предават на поколенията благословената духовна вселена - фолклора. И както възкликва Теодосий Спасов: "Тази пуста народна музика - край няма, връх няма!"

Ст. н. с. д-р Светла Кръстева

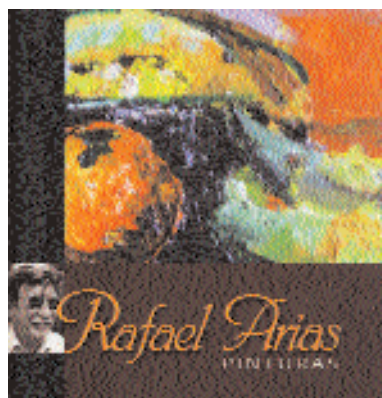
ИЗ "ИСТОРИЯ СЛАВЯНОБЪЛГАРСКА"

ЗА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД, ЦАРЕ И СВЕТИ И ЗА ВСИЧКИ БЪЛГАРСКИ ДЪЯНИИ И СЪБИТИЯ. СЪБРА И НАРЕДИ ПАИСИЙ ЙЕРОМОНАХ, КОЙТО ЖИВЕЕШЕ В СВЕТА ГОРА АТОНСКА И БЕШЕ ДОШЪЛ ТАМ ОТ САМОКОВСКАТА ЕПАРХИЯ В 1745 ГОДИНА. А СЪБРА ТАЗИ ИСТОРИЯ В 1762 ГОДИНА ЗА ПОЛЗА НА БЪЛГАРСКИЯ РОД.

Внимавайте вне, читатели и слушатели, роде български, които обичате и имате присърце своя род и своето българско отечество и желаете да разберете и знаете известното за своя български род и за вашите бащи, прадеди и царе, патриарси и светни как изпърво са живели и прекарвали. За вас е потребно и полезно да знаете известното за делата на вашите бащи, както знаят всички други племена и народи своя род и език, имат история и всеки грамотен от тях знае, разказва и се гордее със своя род и език.

Така и аз ви написах подред това, което е известно за вашния род и език. Четете и знайте, за да не вивате подигравани и укорявани от други племена и народи. Твърде много обикнах българския род и отечество и много труд употребих да събирал от различни книги и истории, докато събрах и оведних историята на българския род в тая книжчица за ваша полза и похвала. Написах я за вас, които обичате своя род и българското отечество и обичате да знаете за своя род и език. Преписвайте тая историйца и платете, нека ви я препишат, които умеят да пишат, и пазете я да не изчезне!

Но някои не обичат да знаят за своя български род, а се обръщат към чужда култура и чужд език и не се грижат за своя български език, но се учат да четат и говорят по гръцки и се срамуват да се нарекат българини. О неразумни и юроде! Защо се срамуваш да се наречеш българин и не четеш, и не говориш на своя език? Или българите не са имали царство и държава? Толкова години са царували и са били славни и прочути по цялата земя и много пъти са взимали данък от славни римляни и от мъдри гърци. И царе, и крале са им давали своите царски дъщери за съпруги, за да имат мир и любов с българските царе...

Николай
КАФАНДЖИЕВ

ХУДОЖНИКЪТ

Фернандо Ариас е испански художник. Завършил е Академията за изящни изкуства в Мадрид. Макар да е сравнително млад, 44 г., той вече има зад гърба си 21 самостоятелни изложби в отечеството си и в ред други страни - Португалия, Франция, Холандия, Швеция, Аржентина и Бразилия. Имал е своя изложба и на Балканите /Атина, 2003 г./, а сега ни гостува и на нас, българите.

Значителният брой изложби на два континента не са изненада, защото Рафаел Ариас е художник от висока класа, представител на класическата европейска живопис и постимпресионизма.

ВЕСТИТЕЛЯТ НА НАДЕЖДА

Подзаглавието на тази кратка статия е „Мисли, породени от една необикновена изложба“.

Защо „необикновена изложба“?

Ами защото Рафаел Ариас започва постепенно да губи зрението си, когато още не се е утвърдил като голямо име в живописа. На 40 годишна възраст, през 1990 г. окончателно ослепява. Може би след това да е искал да се самоубие, защото какъв смисъл има животът за един истински творец, ако повече не може да твори, още повече, че той самият казва: „За мен рисуването е животът“. И тогава неговата „мъдра майка“, определението е негово, го ражда втори път - вече в качеството на художник. Насърчава го да открие нов метод на рисуване, за да продължи творчеството си. И той наистина го открива с желязна упоритост и неистови търсения. Ето какво научаваме за този му метод от самия него: „Създадох моя собствена техника, опитвайки всички видове материали, спо-

РАФАЕЛ АРИАС - ВЕСТИТЕЛ НА НАДЕЖДАТА

/Мисли, породени от необикновена изложба/
Галерия „Средец“, бул. „Стамболийски“ 17, 16 - 25 октомври

соби и, разбира се, рисувайки много. Аз употребявам маслени бои, тъй като те са субстанция, която като се употреби и изсъхне, се получава добър релеф, което ми дава възможност да чувствам и следвам композицията и инди-

видуалните форми на фигурите, нанесени на платното. Мотивите и цветовете, които са на моите картини, идват от моите спомени - места, по които съм бил, фигури и лица, които съм виждал. Аз също сънувам в цветовете. Много от мои-

те картини са видени в сънищата ми и бих могъл да кажа, че са много подробно пресъздадени. Моите картини ме заведоха на различни места. Аз обичам да пътувам и да се срещам с други хора, говорейки за изкуството и споделяйки идеи с хора от различни култури. Считаю, че това е много вълнуващо. Мисля, че идеята, която искам да предам с моите картини, е да имаме надежда и да имаме открито съзнание. Бих желал да покажа, че ние можем да направим много повече, отколкото самите допускаме, **че можем, и най-важното - че ние, хората с трайни увреждания, можем да сътворим много повече, отколкото другите хора предполагат. АЗ ВЯРВАМ, ЧЕ НЯМА НЕВЪЗМОЖНИ НЕЩА И СЕ НАДЯВАМ, ЧЕ КАРТИНИТЕ МИ ПОТВЪРЖДАВАТ ТАЗИ МОЯ ВЯРА.**“

Когато пиша тези редове, 10 октомври, само съм се запознал с написаното от него и за него, свързано с подготовката на изложбата, и репродукции на негови картини.

От вече известното ние знаем, че той не е само художник от висока класа, но и вестител на надежда за неговите събратя по съдба - в случая имам предвид не само незрящите, а въобще хората с трайни увреждания.

Хвала на испанската културна политика и на Испанския съюз на незрящите ОНСЕ, благодарение на които Рафаел Ариас става пратеник в света на съвременното испанско изкуство и вестител на надежда за хората с трайни увреждания! Хвала, що се отнася до настоящата изложба, и на българските й организатори: Министерството на културата и Съюзът на сле-

дите в България! Хвала и на световноизвестната холандска хуманитарна организация „ЗОНЕЕНХЕРДТ“, която също е организатор на изложбата!

ЕДИНЕНИЕ „РАФАЕЛ АРИАС“?

Хората с увреждания много силно развиват сетивата си и вътрешната си чувствителност, за да компенсират загубеното. Сигурен съм, че е така и с Рафаел Ариас. Той пътува много по света. Както знаем, при всяка нова изложба той се сближава с представители на изкуството на тази страна, вероятно отнася със себе си и записи с тяхната музика и песни. Създава и нови приятелства. Цялото това богатство, събрано от него, от сърца и изящество е в неговото сърце. Той може да го прави достойно на новите си приятели при следваща изложба и несъмнено го прави. Мисля, че е време да започне да прави това богатство от сърца и изящество достойно едновременно в разни кътчета на света. Казано с други думи, да почне да свързва помежду им сърцата на своите приятели от света, творци и трайно увредени личности, които вече вървят по неговия път на надеждата. Така ще засвети още една звезда на надеждата, която може би с основание ще носи неговото име - ЕДИНЕНИЕ „РАФАЕЛ АРИАС“. Нека началото на това ЕДИНЕНИЕ поставим тук и сега. Нека Рафаел Ариас обикне нашата музика, нашите песни, нека го обкръжим с нашето гостоприемство и любов и нека и той, на свой ред, започне да ни свързва със своите приятели от Испания и света.

Вестник „Родово имение“ с радост ще осведоми своите читатели за тази инициатива, ако се съществува, и ще работи за нейното разрастване. Не случайно този отзив за ВЕСТИТЕЛЯ НА НАДЕЖДА РАФАЕЛ АРИАС Е ПЪРВАТА ПУБЛИКАЦИЯ В НАШАТА РУБРИКА „ЗА ОБИЧ МЕЖДУ НАРОДИТЕ“ - „БЪЛГАРИЯ, НЕЙНИТЕ ПРИЯТЕЛИ И СВЕТА“.

София, 10 октомври 2006 г.

ОБУЧЕНИЕ ПО ПАНЕВРИТМИЯ

На 11 и 12 ноември, 2006 год. в гр. Айтос (на братското място) ще се състои пореден семинар по Паневритмия, на който поканваме всички настоящи и бъдещи преподаватели по Паневритмия. Семинарът ще започне в събота, от 10.00ч. и ще приключи в неделя на обяд. Програмата съдържа:

1) Теоретични и практически часове, посветени на психологическите аспекти при преподаване на Паневритмия (водител - Александър Стойчев).

2) Продължаваме последователното, задълбочено разглеждане на упражненията от Паневритмията, като този път на вниманието ни ще бъдат упражненията "Скачане" и "Тъкване" (Участниците могат да споделят свои изследвания, размишления и под. относно вътрешния смисъл и изпълнението на тези две упражнения).

3) Обсъждане на организацията на курсовете по Паневритмия по места и на проект за изследване на 6+1 гимнастически упражнения, които се играят преди Паневритмия и други подобни самостоятелни комплекси упражнения, давани от Учителя по време на Школата (Ако имате архивни материали или изследвания по този въпрос, е желателно да ги донесете на семинара).

За справки и потвърждение на участието Ви може да ползвате email: I_chervenкова@abv.bg, тел. 02/77 05 92 или 089/784 76 42 - Людмила Червенкова. Комисия по Паневритмия

МАЛКИ ОБЯВИ

БИОДИЗЕЛ

Получава се от селскостопански суровини. Цикълът е едногодишен. Има търсене. Осигурява бърза възвращаемост.

ДЪРВООБРАБОТВАНЕ

Производство на екокъщи. Български, стил стари мебели. Кошери. Ковчези. Реставрация на мебели. Разработки по желание на клиента

БИЛКИ

Култивиране. Събиране на диворасти. Обработване. Износ.

ЕТЕРИЧНО-МАСЛЕНИ КУЛТУРИ

Култивиране. Обработване. Износ.

ЕЛЕКСИР НА МЛАДОСТТА

Екопродукт за подмладяване и възстановяване на организма. Получен от естествени суровини, без консерванти. Също и нектари.

ПРОИЗВОДСТВО НА ИЗОЛАЦИОННИ МАТЕРИАЛИ ЗА СТРОИТЕЛСТВОТО

Български машини и съоръжения, вносни суровини, висока ефективност, бързо възвръщане на средствата.

Предлага: Никола Белчев, тел. 953 19 83 07.09.2006 г., София

ЗЛАТОТО НА ЕСЕНТА

Йорданка ШУМАНОВА

С бледите акорди на Луната
свърши звездния танц на нощта.
Смутена светлина!
Сгъстено време!
Посрещнах зората,
разбрах посланието на изгрева.
Поплакахме с росата
и си тръгнахме -
Слънцето и аз.
То по своя път, аз по моя
продължих...
Събирам, златото на есента.
Колебливата реалност
не ме разколебава.
(За едни си злато,
за други блясък
на стъкло.)
Улових светлина
от очите
на цветята.
Улових я
с душата.
И когато
Слънцето изтече,
като огнена река
притежавах
златото
на есента.

ЛЮБОВ

Николина АЛЕКСИЕВА

Любовта е чудно нежно цвете.
Любовта е безгрижен слънчев лъч.
Любовта е дар от боговете.
Любовта е същински детски глъч.

Любовта е чаровен розов храст
със брилянти сякаш фантастични,
които гледаме почти в захлас
и които виждаме различни.

Любовта е човешка топла длан,
що с обич милава ти лицето
и търси верен път избран
да намери бързо кът в сърцето.

Любовта е рожба мила, свидна.
Тя от сродните по дух души
и почти от всички ни видяна
колко здрава е и не се руши.

Любовта е палавница съща
и във песни, танци се увлича,
с любимите неща прегръща,
а след себе си и бели повлича.

ПРИТЧА

В едно село живеел много беден старец, но даже кралете му завиждали, защото имал прекрасен бял кон. Кралете му предлагали невиджани суми за коня, но старецът винаги казвал, че конят за него не е кон, а личност и не може да го продаде... Веднъж старецът видял, че конят го няма и всички жители на селото му казали:

- Ти си един нещастен стар глупак, ние винаги сме знаели, че конят ще избяга в един момент. Да беше го продал и сега щеше да имаш купища пари.

- Не отивайте толкова далеч - отговорил старецът - просто кажете, че конят го няма на мястото му. Това е фактът. Дали това е нещастие или благословия, кой знае, това вече е разсъждение. А кой знае какво ще последва.

Хората се смеели на стареца, те знаели, че той не е съвсем в ума си. Но след 15 дена конят се върнал и довел със себе си още 10 също толкова красиви коня.

- Старецът беше прав - започнали да говорят хората, това наистина не е било нещастие, а благословия.

- Не отивайте толкова далеч - пак отговорил старецът - фактът е, че конят се върна и доведе още 10 коня

със себе си. Кой знае дали това е благословия или нещастие. Това е просто фрагмент. Вие прочетохте само една дума в изречението, как може по нея да съдите за цялата книга.

Този път хората не обсъждали, но в себе си решили, че старецът не е прав - 11 прекрасни коня, нима това не е благодат.

След една седмица синът на стареца, който започнал да обядва конете, паднал и си счупил и двата крака. Хората отново започнали да говорят:

- Прав беше старецът. Това не беше благословия, а нещастие.

- Вие сте пълни с разсъждения. От къде знаете това благословия ли е или нещастие. Кажете просто, че синът ми си счупи краката. Това са фактите. Кой знае дали това е благословия или нещастие. Животът ни се дава на парченца, повече не ни е дадено да знаем.

След няколко

седмици страната започнала война и всички момчета от селото били взети войници. Цялото село плачело, защото знаело, че повечето от тях няма да се върнат. Синът обаче останал при баща си, защото бил инвалид. Хората отново отишли при бащата и казали:

- Ти пак беше прав, старче. Твоят син със сигурност ще остане жив, а за нашите не знаем. Твоето беше благословия.

Старецът отвърнал:

- Вие продължавате да съдите. Факт е само, че моят син е останал в къщи. Само абсолютът знае дали това е благословия или нещастие...

Докато съдите, вие не растете и не се развивате. Разсъждението означава застинало състояние на ума. Умът обича да разсъждава, защото развитието е рисковано и неуютно. В действителност пътешествието никога не свършва, завършва една част от пътешествието и започва друга. Животът е просто един безкраен път...

изпратил:
Красимир **НОТЕВ**,
София

КЛЮКАТА

Ужасна дума е клюката!
Тя причинява непоправимо зло.
Разсейват си с нея суката
и не се замислят и питат защо?...

От мен съвет приемете:
с клюки не си служете,
носят те само злини,
рушат живот, семейства, съдбини.

Избирайте вие добрата вест.
Нека тя е панацея!
Откажете се от клюката с чест!
Помогнете на оплютите в нея!

Всеки, ако с отговорност прави
за всички хора само добрини,
за туй, което той ще стори,
стократно Бог ще го възнагради!

БАВИНИЯТ ДВАР

Дворът бабин опустя!
Вятърът завей
и от старата асма
пожълтели листа отвей.

Дворът бабин опустя!
Само котето там мяка,
здравецът дори заплака
със зелената сълза.

Дворът бабин опустя!
Няма ги вече игрите.
Всеки пътя си пое -
да изгражда съдбините.

Дворът бабин опустя!...

Виолетка **ШАХЛАРСКА**, гр. Пазарджик

В три часа следобед Джон Хайцман, накуцвайки бавно, подпирайки се на бастун, вървеше по трамбованата с чакъл пътека към малка, потънала в зеленина, къщичка.

Видя я отначало в гръб. Възрастната жена се беше качила на малка подвижна стълба и миеше прозореца. Спря и започна да гледа жената с красиви пепеляви коси. Тя почувства погледа му и се обърна. Известно време се вглеждаше внимателно в стареца, който стоеше на пътя, а след това изведнъж скочи от стълбичката и се затича към него. Бягаше с лекота и изобщо не изглеждаше възрастна. Спря на метър от Джон Хайцман и с тих развълнуван глас каза:

- Здравей, Джони - и веднага сведе поглед, прикривайки с две ръце руменината, пламнала на бузите й.

- Здравей, Сали - каза Джон Хайцман и замълча. Всъщност той говореше, но мислено, само на себе си: "Колко си прекрасна, Сали, и колко са красиви сияещите ти очи и малките бръчици покрай очите, толкова си хубава и добра". А на глас каза:

- Само минавам, Сали. Разбрах, че живееш тук. Реших да те навестя. А може и да пренощувам, ако не те притеснявам.

- Много се радвам да те видя, Джони. Разбира се, остани да пренощуваш, аз сега съм сама, а утре ще ми доведат внуците, за да ми погостуват за седмица.

Те са двама - внучката е на девет години, а внукът е вече на дванадесет. Ела, влез в къщата, ще те почерпя чай. Знаем какъв точно ти е нужен. Да влезем.

- Значи си била омъжена, Сали? Имаш деца.

- Аз и сега съм омъжена, Джони. Родих си син. А внуците са двама - отговори радостно Сали - Ако искаш, седни на стола в беседката, аз ще ти донеса чай.

Джон Хайцман седна върху пластмасовия стол на терасата, а когато Сали донесе голяма кана с някаква отвара, попита:

- Защо каза, че знаеш какъв чай ми е нужен, Сали?

- Така моят баща събираше за твоя баща билки, сушеше ги, след това правеше отвара и тя помагаше на баща ти. И аз се научих да събирам билки. А моят баща казваше, че ти, Джони, имаш същото наследство заболяване.

- Но как разбра кога ще дойда?

- Не знаех, събирах билки за всеки случай. А при теб как се стече живота? С какво се занимаваш.

- Различно. Занимавах се с различни неща, но сега не ми се иска да си спомням. Хубаво е при теб, красиво е, има много цветя, градина.

- Да, хубаво е, на мен много ми харесва, само че виж, вдясно започнаха строеж, това ще бъде завод за преработка на боклук, а отляво също искат да построят някакъв завод, предлагат ни да се преместим.

Но ти си много уморен от пътя, явно идваш отдалеч. Ще ти постеля до отворения прозорец, легни, почини си. Само си допий чая.

Джон Хайцман се съблече с мъка. Той действително бе уморен. Атрофираните мускули на тялото му, което беше лежало половин година без да се движи, едва го държаша на краката му. Като се зави с мъка с лекото вълнено одеяло, веднага заспа. В последно време изобщо не можеше да заспи без сънотворно. А тук, веднага...

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ

АНАСТАСИЯ ИСТИНСКИЯТ ЖИВОТ

Той не видя утрото, тъй като се събуди едва към средата на деня. Изкъпа се и излезе на верандата. Сали приготвяше обяд в лятната кухня, помагаша й момче и момиче.

- Добър ден, Джони. Явно си се наспал добре. Изглеждаш подмладен. Ела, запознай се с внуците ми, това е Еми, а младежът се казва Джордж.

- А аз съм Джон Хайцман, добро утро! - той протегна ръка към момчето.

- Ето че се запознахте. Докато ние с Еми приготвяме обяда, вие, мъжете, се разходете в градината, да ви нарасне апетита - предложи Сали.

- С удоволствие ще ви покажа градината - каза Джордж на Хайцман.

Старецът и момчето вървяха по прекрасната градина. Момчето показваше с ръка различни растения и безспир говореше за техните свойства, но Хайцман си мислеше за свои неща. Когато стигнаха до края на градината, момчето каза:

- А зад тази акация са моите апартаменти, баба ги построи.

Хайцман отместил клоната и видя... На малката полянка зад акацията стоеше неговата къщичка. От същите онези пластмасови сандъчета от разсад. Само покривът беше по-различен. И завесата, която закриваше входа, беше друга.

Отместил завесата, привел се леко и влезе в къщичката. Цялата обстановка в нея беше същата, само на масичката стоеше фотография, загърната от двете страни в стъкло. На нея беше внукът на Сали.

"Правилно - сега къщичката има друг стопанин и друга фотография".

Хайцман взе фотографията в ръцете си и просто, за да каже все пак нещо, произнесе:

- Добре изглеждаш на тази снимка, Джорджик.

- Но това не е моя снимка, чичо Джон. На тази снимка е момче, с което баба е дружила в детството си, той просто прилича на мен.

Джон Хайцман се опитваше да

върви колкото се може по-бързо по пътеката в градината, куцаше, подпираше се на бастуна и се препъваше.

Той се приближи към Сали и, като дишаше учестено и малко се объркваше, попита:

- Къде е сега той? Къде е сега твоят мъж, Сали? Къде?

- Моля те, Джон, успокой се, не трябва да се вълнуваш толкова силно. Моля те, седни - тихо каза Сали - Така се получи, че още в детството си аз обещах на едно много добро момче да бъда негова жена....

- Но това беше игра - почти извика Джон Хайцман, скачайки от креслото - детска игра.

- Нека да е така. Значи, ще смятам, че аз продължавам да я играя. И нарочно да те смятам за свой съпруг - каза Сали и тихо добави - съпруг и любим.

- Джордж прилича много на мен като дете. Значи, след онази нощ ти си родила, Сали? Ти си родила?

- Да, аз родих нашия син, Джон, той прилича на мен. Но тъй като притежава силните ти гени, внукът ни е твое копие.

Джон Хайцман гледаше ту Сали, ту момчето и момичето, които си говореха на верандата, и не можеше да каже повече нищо, мислите и чувствата му се объркаха.

След това, кой знае защо, непонятно даже и за самия него, каза със строг глас:

- Трябва срочно да си тръгна. Довиждане, Сали.

Той направи две крачки по пътеката, но се обърна и се приближи до мъчаливо стоящата жена. После, подпирайки се с мъка на басту-

на, коленичи на едно коляно пред нея, взе ръката й и бавно я целуна:

- Сали, имам много важни и срочни дела. Трябва незабавно да си тръгна.

Тя сложи ръката си на главата му и леко погали косите му:

- Да, разбира се, трябва да тръгнеш, важни дела, проблеми. Ако ти бъде трудно, идвай в нашата къща. Синът ни сега ръководи малка фирма с красивото име "Лотос", която се занимава с ландшафтен дизайн. Той няма специално образование, но аз сама го учих и сега създава много талантиви проекти, почти няма пропуски с клиентите. Помага ми с пари, навещава ме всеки месец.

Навярно имаш проблеми с парите? И малко със здравето. Идвай тук, знам как да те излекувам и парите са ни достатъчно.

- Благодаря ти, Сали... Благодаря... Аз трябва да тръгна! Трябва...

Той вървеше по пътеката към изхода, потънал в мисли за своя план. А Сали гледаше отдалечаващата се фигура на любимия и шепнеше "Връщай се, любимии!"

Тя повтаряше тази фраза като заклинание и след час. Беше забравила за внуците и не забелязва вертолетът, кръжащ повече от тридесет минути над нейния парцел с малка къщичка и прекрасна градина.

***

Хеликоптерът на Джон Хайцман все още не бе кацнал на покрива на офиса, когато най-близките помощници и секретари вече бяха в съвещателната зала и трескаво сравняваха цифри, готвейки се да докладват на шефа. Отдавна бяха отвикнали от съвещанията в негово присъствие. Затова сега го чакаха с известен трепет и уплаха.

Джон Хайцман влезе, всички станаха. Той заприказва още преди да стигне до креслото си, стоящо начело на масата.

- Сядайте. Никакви отчети. Слушайте внимателно, нищо няма да повтарям. Няма време. И така, в щата Тексас има една вила - ето адреса й. Нареддам да се изкупят всички земи около тази вила в радиус от сто мили. Да се откупят всички предприятия върху тези земи - ако се наложи, и на тройна цена. Отговарящият за покупко-продажбите на недвижими имоти може веднага да напусне залата и да пристъпи към операцията незабавно. Ако се наложи, задействайте всичките си агенти. Въпросната операция трябва да приключи най-много до седмица.

Един от помощниците скочи и с бърза крачка тръгна към изхода

Джон Хайцман продължи:

- Всички сгради, заводи и фабрики да бъдат демонтирани за не повече от един месец, дори и да се наложи да се привлечат стотици строителни фирми. На тяхното място след месец да има посадена трева.

На последния помощник, останал в залата, Джон Хайцман каза:

- В щата Тексас има малка фирма с красивото име „Лотос“. Сключете с нея договор за пет години. Поръчайте й да се занимава с проектирането на селище върху всички земи, придобити около вилата в Тексас. Сумата, която ще поиска фирмата, да се удвои. Това е.

(Продължение от миналия брой)

Владимир АЖАЖА

Отдавна ни е известна библейската фраза: „В началото бе Словото...“ Тази фраза не ме впечатляваше никак, да не говорим как съм я схващал. А сега, читателю, надявам се, че вие също сте схванали съкровенния й смисъл: **„В началото бе информацията - основата на Мирозданието.“**

Дълго време ме шокираше фразата: „...и създаде Бог твърд... И я нарече Бог Небе.“ Преди смятах, че това си е чист абсурд. Как е възможно небето да бъде твърд? Сега разбрах, че затворените вихрови информационно-енергетични потоци, организирани в енергетични вселенски килийки от типа на „пчелни пити“, образуват твърд - стегната енергетична структура на Вселената. Самата Вселена е твърд, а не пустота (вакуум), както смятаме днес.

Изпадах в недоумение от стих 7, глава 1 от Битие: „И създаде Бог твърд: и отдели водата, която е под нея, от водата, която е над нея...“ Какви са тези води, отделени една от друга, и защо трябва да бъдат отделени? Недоумението ми продължи дотогава, докато не бяха открити двете информационни основи във Вселената. Едната е информационната основа на биологичните процеси и биологичния живот във Вселената - това е водата (H₂O). Втората е информационната основа на вътрешнозвездните процеси във Вселената - литиевата вода (Li₂O).

Десетки пъти съм прочитал, без да мога да възприема фразата: **„...Както горе, така и долу, както на Земята, така и на небето“**. Десетки години съм минавал покрай Голямата Мъдрост, която се съдържа в тази кратка фраза. **А Мъдростта гласи, че цялата Вселена е изградена върху едни закони. Всичко живо и неживо (от сегашната ни гледна точка), всичко твърдо, течно и газообразно е изградено и живее по единни Вселенски закони.** Без да разбира (или без да приема) тази Библейска Мъдрост, човечеството на Земята кривва от правия път на своето развитие. Без да знаем Истината, ние разкъсваме науката на парчета. За всеки обект на изследването създаваме конкретна наука. В тези науки подходите, методите и закономерностите са различни. Едва сега започнахме да усещаме трагичния резултат на подобно разслоение.

„...Както горе, така и долу, както на Земята, така и на небето“ - това означава, че структурата на света на микро- и макро- и макро- и макро- структурата на Вселената са създадени от информацията и енергията.“

В началото бе словото

Съвременният учен трябва да се трансформира в съвършено различен човек, освободен от суета, горделивост, жажда за доминиране, ламтеж за научни звания. Основата на този човек трябва да стане служенето на човечеството, не на националност, народ, страна, а на човечеството на Земята. Това е тежко, сложно, изисква всички сили без остатък и целия живот, но за един истински учен друг път няма.

Пътят към Истината минава единствено през Вселенския разум. А задачата на човечеството се свежда до възприемане на тази истина. Но това изисква всеки човек да се трансформира в съвършено различно същество, изпълнено с добро и любов към всичко съществуващо във Вселената.

Физикът Артур Комптон, лауреат на Нобелова награда, пише: „За мен вярата започва оттам, че Висшият разум провокира съществуването на Вселената и сътворява човека. Не ми е трудно да съм вярващ, тъй като е безспорно, че там, където има план, има разум. Свидетелство за това е подредбата на Вселената.“

Друга „рожба“ на материализма е законът за конкуренцията. Ние го смятаме за основен закон в развитието на човешкото общество. Законът за конкуренцията е изкуствен закон, той е следствие на друг изкуствен закон - за естествения подбор. Изкуствено въведената от Дарвин междувидова и вътрешновидова борба за оцеляване е пренесена от учените върху човешкото общество - „Оцелява най-силният“. А това води до конкуренция между държавите, между фирмите вътре в държавите, между предприятията вътре във фирмите, между службите вътре в предприятията и между сътрудниците вътре в службите. **Тоест в основата на устройството на човешкото общество днес е борбата - от самия връх до самите основи на йерархията на човешкото общество.**

По-горе беше показано, че законът за естествения подбор не е закон и видовете се раз-

виват не благодарение на борбата, а в съответствие с Вселенската програма за развитие на всеки вид. Няма вътрешновидова борба за оцеляване, а има вътрешновидово взаимодействие, сътрудничество, което осигурява изпълнение на програмата за развитие на вида. При което вътре във вида отделните „индивиди“ се стремят към коопериране, към създаване на общност - осигуряване на количество от взаимодействия, необходимо за възникване на съзнание на общността, без което тя, а следователно и видът не са в състояние да съществуват на Земята. Няма междувидова борба за оцеляване, а има междувидово взаимодействие (сътрудничество), което осигурява оцеляване на всеки вид. Всяко нарушаване в това сътрудничество води до необратими процеси.

Нека си спомним общоизвестния показателен факт за намеса на човека в Природата като едно от най-абсурдните човешки действия - китайската всенародна война срещу врабците, която завърши с „блестяща“ победа на китайците и след която полските насекоми успешно унищожиха основната част на посевите. И китайците бяха принудени да си внесат отвън победения от тях „враг“.

Следствие от закона за конкуренцията, негово извращение (следствие на следствието) са съвременните пари. Навремето изобретяването на парите като средство за обмяна е било полезно.

Конкуренцията, потискането на слабия от силния превръща парите в средство за увеличаване силата на силния и намаляване силата на слабия. Парите са залегнали в основата на съвременното общество и животът ни неумолимо зависи от тях. Днес те дават възможност да се избегне затворът. И да бъде затворен невинен човек. Днес всичко се продава. При което, ако проблемът не може да бъде решен с пари, се решава с много пари. Човечеството е паднало до нивото на примитивна надпревара за трупане на парични състояния, до нивото на търговията, което е причина за страховитото нарастване на човешката нищета.

Истинският закон за развитие на човешкото общество е Законът на

вселенската любов: „...Възлюби ближния си като самия себе си.“ Само този Закон на общественото устройство е в състояние да спаси човечеството на Земята от духовна деградация. Не парите, а Духовността и Братството трябва да бъдат доминиращи в устройството на обществото.

Всички ние имаме един общ враг - световното Зло, тоест сумарното зло, формирано от всички хора на човечеството на Земята. Борбата срещу него е била и ще бъде винаги свещена. За нея са необходими колосални духовни сили. Те са таят в нашето единство. Множество птици в единство придобиват съзнание. Човечеството в единство придобива мир.

(Следва)

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар книгите на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия"

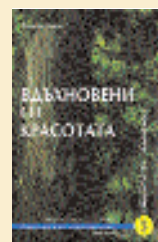
Книга 1 "БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер

Книга 2 "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков

Книга 3 "ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов - почитател на книгите на Владимир Мегре, доброволен сътрудник и публицист във вестник "Родово имение"

Книга 4 "КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гигов, посветил живота и творчеството си на Родопите

Книга 5 "ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО" - сборник статии на икономическа тематика, събрани и преведени от Владимир Богданов

Книга 6 "ИКОНОМИКА И ВЛАСТ НА МИНАЛОТО И БЪДЕЩЕТО" от известния писател Виктор Медиков, председател на Академията за Родовите именения в Русия

Книга 7 "ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ" - духовното извисяване на българщината през погледа на инж. Васил Канисков, член-кореспондент на МА по информатизация към ООН.

Телефони за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail@rodimienie@yahoo.com

Вече излезе на пазара осмата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "БЕЗСМЪРТНА ПТИЦА НА ВЯРАТА" на изтъкнатия математик и историк Борислав Иванов. Книгата разглежда подробно говорещата азбука на прабългарите.

Може да поръчате книгата на телефони:
02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на
e-mail@rodimienie@yahoo.com

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата и герба художник Христо Танев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Атанас Панчев

Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:
Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Сергей Инджов

Адрес на редакцията:

1172 София
КВ. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1"
тел.: 02/962-16-85
962-16-86, 962-16-87
e-mail: rodimienie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

ISSN-1312-7063

Издателска Къща "Новата Цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBG5F

Отдел разпространение:
088/869 33 59

Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солена XXI век" ЕООД